

ΣΠΑΡΤΗ: “Συμμερίζομαι τον πόνο σας γιατί είναι και δικός μου”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μονεμβασίας και Σπάρτης](#)

Μήνυμα εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος για τον εορτασμό του Οσίου Νίκωνος “του Μετανοείτε” που για πρώτη φορά στην εκκλησιαστική ζωή του τόπου και στην ιστορική Σπάρτη, εορτάζεται κεκλεισμένων των θυρών του μεγαλοπρεπούς Ναού του. “Συμμερίζομαι τον πόνο σας γιατί είναι και δικός μου”. Ωστόσο, όπως παρακαλεί ο Σεβασμιώτατος το ευσεβές τοπικό πλήρωμα: “Τούτη τη στιγμή επιβάλλεται, όχι η πειθαρχία που καταργεί την ελευθερία του ανθρώπου, αλλά η υπακοή που

προϋποθέτει την ελεύθερη επιλογή μας”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ:

Για πρώτη φορά στην εκκλησιαστική ζωή του τόπου μας στην ιστορική μας Σπάρτη εορτάζεται η μνήμη του Οσίου πατρός ημών Νίκωνος “του Μετανοείτε” κεκλεισμένων των θυρών του μεγαλοπρεπούς Ναού του.

Η επικίνδυνη πανδημία, που “έχει δείξει τα δόντια της” ιδίως τις τελευταίες εβδομάδες, έχει αναγκάσει τους ειδικούς επιστήμονες να εισηγηθούν στην Κυβέρνηση σκληρά περιοριστικά μέτρα των κινήσεων μας, που έχουν σχέση ακόμα και με την λατρεία μας ή και την επιβίωσή μας.

Αδελφοί μου και παιδιά μου,

Συμμερίζομαι τον πόνο σας γιατί είναι και δικός μου. Συμμερίζομαι τις απόψεις σας γιατί είστε ελεύθεροι άνθρωποι και πρέπει και να τις έχετε και να τις διατυπώνετε, πάντοτε βέβαια ευπρεπώς.

Τούτη τη στιγμή επιβάλλεται, όχι η πειθαρχία που καταργεί την ελευθερία του ανθρώπου, αλλά η υπακοή που προϋποθέτει την ελεύθερη επιλογή μας.

Το να προχειρολογούμε και να προχειροενεργούμε είναι εύκολο και μπορεί να το κάνει ο καθένας, αφού αναλαμβάνει και τις ευθύνες του. Η σύνεση και η σοβαρότητα, αλλά και ο φόβος για την δική μας ζωή και για τη ζωή των άλλων, είναι ανάγκη να πρυτανεύσουν και να μας κάνουν όλους προσεκτικούς και προσευχόμενους.

Όλα τα πράγματα της ζωής μας δεν μπορούμε να τα διαχειριστούμε μόνοι μας. Πολλά ξεπερνούν τις δυνατότητες μας που είναι περιορισμένες. Η πανδημία έδειξε όχι τη δύναμη, αλλά την αδυναμία και του πλούσιου και του αξιωματούχου και του πολύ μορφωμένου, αφού με τα εφόδια που διαθέτουν δεν μπορούν να την αναχαιτίσουν.

Πρέπει με ευγνωμοσύνη να ευχαριστούμε τους επιστήμονες και ιδιαίτερα τους λοιμωξιολόγους, τους ιατρούς και τους νοσηλευτές, οι οποίοι, με θυσιαστική αγάπη για τον άρρωστο συνάνθρωπό τους, κάνουν ό,τι μπορούν, δίνοντας κάθε ικμάδα των δυνάμεών τους. Θερμή προσευχή να κάνουμε γι’ αυτούς, αλλά και ο καθένας μας, με προσωπική ευθύνη, να κάνει αυτό που επιβάλλεται, ώστε να μην τους φορτώνουμε με υποχρεώσεις που θα μπορούσαμε να τις αποφύγουμε.

Ας δείξουμε υπομονή και ψυχραιμία και ας τονώσουμε την πίστη μας σ' Εκείνον που όλα τα μπορεί και είναι σε θέση να κάνει το θαύμα της αποτροπής αυτού του κακού και της θεραπείας εκείνων που νόσησαν. Η αγάπη ας μπει στις καρδιές μας και ανάμεσά μας και ποτέ η δοκιμασία αυτή να μη γίνει αιτία διασπάσεως της ενότητάς μας και αφορμή παρεξηγήσεων ή και πικρών λόγων, που μαρτυρούν έλλειψη αγάπης προς την Εκκλησία μας και προς τον συνάνθρωπο. Η δοκιμασία είναι ή βάθρο για να ανεβούμε ή βάραθρο για να γκρεμιστούμε, λένε οι πατέρες της Εκκλησίας μας. Θα περάσει η δοκιμασία και θα πρέπει μετά να μην στρεφόμεστε ο ένας να δει τον άλλο έχοντας τύψεις για απρεπή συμπεριφορά ή για περιφρόνηση συμβουλών που έγιναν αιτία επιδείνωσης της κατάστασης. Ας προσευχηθούμε για την ανάπαυση εκείνων που έφυγαν απρόσμενα γιατί επλήγησαν από την πανδημία. Ας ευχηθούμε να μην υπάρξουν στο εξής οικογένειες που θα θρηνήσουν νεκρούς χωρίς να μπορέσουν να τους περιποιηθούν νωρίτερα και να τους αποχαιρετίσουν όπως τους πρέπει.

Αδελφοί μου, σας εύχομαι όλα τα καλά του Θεού στην υπόλοιπη ζωή σας. Ο Πολιούχος της Σπάρτης, Άγιος Νίκωνας, να σταθεί κοντά μας για άλλη μια φορά προστατευτικός και πνευματικός μας καθοδηγητής. Ας μας βοηθήσει με το προδρομικό και πολυδύναμο κήρυγμά του να αλλάξουμε πορεία, γιατί τίποτε δεν αποκλείει αυτή η δοκιμασία να έχει σχέση με την άτακτη και χωρίς ηθικούς φραγμούς ζωή μας. Η υπακοή μας στο περί μετανοίας κήρυγμά του θα είναι η τρηνή απόδειξη της αγάπης και του σεβασμού μας στη μνήμη του, που εύχομαι τον επόμενο χρόνο να εορτάσουμε με λαμπρότητα, εντάσσοντας την ημέρα εκείνη στις γεμάτες από χαρά πνευματικές στιγμές της ζωής μας.